

w przepisach o ustalaniu cen, z tym że do kosztów uzasadnionych zalicza się również odpisy i wpłaty na Fundusz Postępu Techniczno-Ekonomicznego i wpłaty na Centralny Fundusz Rozwoju Nauki i Techniki.”;

c) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. W razie zmiany cen surowców i materiałów powodującej wzrost poziomu kosztów własnych, w kosztach uzasadnionych będących podstawą ustalenia na dany rok stawek dotacji przedmiotowych, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się 95% skutków podwyżek tych cen, z wyłączeniem surowców rolnych pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz komponentów paszowych.

4. Wskaźnik, o którym mowa w ust. 3, może być podwyższony na wniosek właściwego ministra zaopiniowany przez Ministra Gospodarki Materiałowej i Paliwowej.”;

2) § 12 skreśla się;

3) w § 15 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Przepis § 11 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

4) w § 19:

a) w ust. 1 liczbę „50” zastępuje się liczbą „25”;

b) w ust. 3 kropkę na końcu zdania zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy: „z tym że do kosztów uzasadnionych zalicza się również odpisy i wpłaty na Fundusz Postępu Techniczno-Ekonomicznego i wpłaty na Centralny Fundusz Rozwoju Nauki i Techniki. Jeżeli w jednostce gospodarczej nie są ustalone normy zakładowe, o których mowa w przepisach o ustalaniu cen, za koszt uzasadniony uznaje się wielkość odpowiadającą 90% kosztów rzeczywistych.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jednostki gospodarcze obliczają i przekazują nadwyżkę, o której mowa w ust. 1, do budżetu centralnego na rachunek dochodów budżetowych właściwego urzędu skarbowego, za okres:

1) półroczny (zaliczkowo) — w terminie do dnia 28 lipca,

2) roczny — na podstawie bilansów rocznych:

a) wstępnie — w terminie określonym do złożenia bilansu,

b) ostatecznie — w terminie 10 dni licząc od daty jego zweryfikowania.”;

5) po § 20 dodaje się § 20a w brzmieniu:

„§ 20a. 1. Przy ustalaniu wysokości dotacji przedmiotowych zaokrągla się:

1) podstawę dotowania — do pełnego 1000 zł,

2) kwotę należnych dotacji przedmiotowych i kwotę nadwyżki, o której mowa w § 19 — do pełnych 100 zł.

2. Zaokrąglenie do pełnych kwot następuje w ten sposób, że końcówki sięgające do połowy kwot określonych w ust. 1 pomijają się, a końcówki przekraczające połowę tych kwot podnosi się do pełnych kwot.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do rozliczeń dotacji przedmiotowych począwszy od dnia 1 stycznia 1987 r.

Minister Finansów: B. Samojlik

103

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW GÓRNICTWA I ENERGETYKI, HUTNICTWA I PRZEMYSŁU MASZYNOWEGO ORAZ PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO I LEKKIEGO

z dnia 23 marca 1987 r.

w sprawie krajowych norm ubytków naturalnych paliw stałych.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz § 8 ust. 1 pkt 1 i § 9 ust. 1 zarządzenia nr 27 Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1983 r. w sprawie zasad i trybu oraz organów właściwych do ustalania norm ubytków naturalnych (Monitor Polski Nr 30, poz. 161), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się krajowe normy ubytków naturalnych paliw stałych, powstających podczas załadunku, przeładunku, wyładunku i składowania:

1) na składowiskach pośrednich w układach transportowych nie będących składowiskami użytkowników paliw, określone w załączniku nr 1 do zarządzenia,

2) przeznaczonych do sprzedaży detalicznej lub zużycia w miejscu odbioru, określone w załączniku nr 2 do zarządzenia.

2. Przez paliwa stałe rozumie się węgiel kamienny, węgiel brunatny, koks i pólkoks.

3. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do ubytków

naturalnych paliw stałych, powstających podczas załadunku i wyładunku w transporcie wodnośródlądowym, dla których krajowe normy określają odrębne przepisy.

§ 2. Sposób dokonywania pomiarów paliw stałych dla celów obliczania ubytków naturalnych, o których mowa w § 1 ust. 1, określa instrukcja stanowiąca załącznik nr 3 do zarządzenia.

§ 3. Traci moc zarządzenie Ministrów Górnictwa, Energetyki i Energii Atomowej, Hutnictwa oraz Komunikacji z dnia 21 sierpnia 1978 r. w sprawie norm ubytków naturalnych paliw stałych (Monitor Polski Nr 30, poz. 112), z wyjątkiem przepisów dotyczących norm ubytków naturalnych paliw stałych, ustalonych dla transportu samochodowego i wodnośródlądowego obejmującego załadunek i wyładunek.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Górnictwa i Energetyki: J. Szlachta

Minister Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego:

J. Maciejewicz

Minister Przemysłu Chemicznego i Lekkiego: E. Grzywa

**KRAJOWE NORMY UBYTKÓW NATURALNYCH PALIW STAŁYCH, POWSTAJĄCYCH PODCZAS ZAŁADUNKU, PRZEŁADUNKU, WYŁADUNKU I SKŁADOWANIA
NA SKŁADOWISKACH POŚREDNICH W UKŁADACH TRANSPORTOWYCH, NIE BĘDĄCYCH SKŁADOWISKAMI UŻYTKOWNIKÓW PALIW**

Wyszczególnienie		Okres	Rodzaje paliw stałych									Jednostka odniesienia		
			Węgiel kamienny			Węgiel brunatny		Koks wg PN-74/C-02050 i półkoks wg PN-68/C-97957						
			sortymenty grube i średnie wg PN-82/G-97001	niesort oraz sortymenty drobne i miało-we wg PN-82/G-97001 i brykiety wg PN-80/G-97031	muły węglowe wg PN-82/G-97001	wszystkie sortymenty wg PN-75/G-97051.05	brykiety wg PN-80/G-97081	koks odlewniczy, wielkopiecowy i formowany	koks przemysłowo-opałowy	koks pogazowy nie sortowany w sortymentach powyżej 10 mm i półkoks powyżej 10 mm	koksik z kokso-wni i gazo-wni oraz półko-ksik			
			w procentach											
1		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12		
Załadunek i przeładunek bez pośredniego składowania			cały rok	0,20	0,30	0,50	0,40	0,30	0,10	0,20	0,20	0,40	Masa załadowana lub przeładowana	
Załadunek, przeładunek, wyładunek i składowanie na składowiskach pośrednich o podłożu utwardzonym	przeładunkowych	cały rok	0,50	0,70	1,10	0,90	0,70	0,30	0,50	0,50	0,70	Masa przeładowana na składowisko		
		przeładunkowo-akumulacyjnych	Wyładunek i transport paliwa z urządzeń wyładunkowych składowiska i jego zwałowanie na placach składowych	cały rok	0,20	0,30	0,50	0,40	0,30	0,10	0,20	0,20	0,30	Średni dzienny stan zapasów na składowisku
			Magazynowanie paliwa na placach składowych	okres letni	0,30	0,50	7,00	1,50	0,70	0,10	0,20	0,20	0,40	
				okres zimowy	0,25	0,40	4,00	1,00	0,50	0,08	0,15	0,15	0,35	
			Załadunek i transport paliwa z placów składowych do środka przewozu	cały rok	0,20	0,30	0,50	0,40	0,30	0,10	0,20	0,20	0,30	Masa załadowana ze składowiska i nadana do przewozu
	przeładunkowo-akumulacyjnych	przeładunkowych	cały rok	0,60	0,80	1,30	1,10	0,80	0,36	0,60	0,60	0,90	Masa rozładowana na składowisko	
		Wyładunek i transport paliwa z urządzeń wyładunkowych składowiska i jego zwałowanie na placach składowych	cały rok	0,25	0,35	0,60	0,50	0,35	0,13	0,25	0,25	0,40	Średni dzienny stan zapasów na składowisku	
			Magazynowanie paliwa na placach składowych	okres letni	0,30	0,50	7,00	1,50	0,70	0,10	0,20	0,20		0,40
				okres zimowy	0,25	0,40	4,00	1,00	0,50	0,08	0,15	0,15	0,35	
			Załadunek i transport paliwa z placów składowych do środka przewozu	cały rok	0,25	0,35	0,60	0,50	0,35	0,13	0,25	0,25	0,40	Masa załadowana ze składowiska i nadana do przewozu

Objaśnienia:

1. Za składowisko przeładunkowe uważa się takie składowisko, którego nominalna pojemność nie przekracza 20% masy paliwa przyjmowanego na to składowisko w ciągu roku.
2. Za składowisko przeładunkowo-akumulacyjne uważa się takie składowisko, którego nominalna pojemność przekracza 20% masy paliwa przyjmowanego na to składowisko w ciągu roku.
3. W razie uśredniania mułów węglowych odbieranych w stanie naturalnym z mialami przez tworzenie mieszanek energetycznych na składowiskach przeładunkowo-akumulacyjnych normy ubytków naturalnych oblicza się odrębnie dla składników mieszanek.
4. Przez okres letni rozumie się okres od dnia 1 kwietnia do dnia 31 października, a przez okres zimowy — okres od dnia 1 listopada do dnia 31 marca.

KRAJOWE NORMY UBYTKÓW NATURALNYCH PALIW STAŁYCH, POWSTAJĄCYCH PODCZAS ZAŁADUNKU, PRZELADUNKU, WYŁADUNKU I SKŁADOWANIA PALIW PRZEZNACZONYCH DO SPRZEDAŻY DETALICZNEJ LUB DO ZUŻYCIA W MIEJSCU ODBIORU

Wyszczególnienie		Okres	Rodzaje paliw stałych									Jednostka odniesienia	
			Węgiel kamienny			Węgiel brunatny		Koks wg PN-74/C-02050 i półkoks wg PN-68/C-97957					
			sortymenty grube i średnie wg PN-82/G-97001	niesort oraz sortymenty drobne i miałowe wg PN-82/G-97001 i brykiety wg PN-80/G-97031	mulę węglowe wg PN-82/G-97001	wszystkie sortymenty wg PN-75/G-97051.05	brykiety wg PN-80/G-97081	koks odlewniczy, wielkopiecowy i formowany	koks przemysłowo-opałowy	koks pogazowy nie sortowany w sortymentach powyżej 10 mm i półkoks powyżej 10 mm	koksik z kokso-wni i gazow- ni oraz półko-ksik		
w procentach													
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12		
Załadunek, przeładunek, wyladunek i składowanie	paliw stałych przeznaczonych do sprzedaży detalicznej	Wyladunek i transport paliwa na place składowe	okres letni	0,30	0,35	0,40	0,60	0,40	0,25	0,25	0,25	0,30	Masa przyjęta od przewoźnika
			okres zimowy	0,25	0,30	0,35	0,50	0,35	0,20	0,20	0,20	0,25	
		Magazynowanie paliwa na placach składowych	okres letni	0,30	0,50	7,00	1,50	0,70	0,10	0,20	0,20	0,40	Średni dzienny stan zapasów na placach składowych
			okres zimowy	0,25	0,40	4,00	1,00	0,50	0,08	0,15	0,15	0,35	
		Załadunek i transport paliwa z placów składowych do środka przewozu	okres letni	0,30	0,35	0,40	0,60	0,40	0,25	0,25	0,25	0,30	Masa załadowana ze składowiska do sprzedaży detalicznej
			okres zimowy	0,25	0,30	0,35	0,50	0,35	0,20	0,20	0,20	0,25	
Załadunek, przeładunek, wyladunek i składowanie	paliw stałych przeznaczonych do zużycia w miejscu odbioru	Wszytkie czynności związane z przyjęciem paliwa od przewoźnika, transportem wewnątrzskładowym, magazynowaniem w zbiornikach i zużyciem paliw w postaci handlowej bez ich magazynowania na placach składowych	cały rok	0,50	0,70	1,10	0,90	0,70	0,40	0,60	0,60	0,80	Masa przyjęta od przewoźnika
		Magazynowanie paliwa na placach składowych	okres letni	0,30	0,50	7,00	1,50	0,70	0,10	0,20	0,20	0,40	Średni dzienny stan zapasów na placach składowych
			okres zimowy	0,25	0,40	4,00	1,00	0,50	0,08	0,15	0,15	0,35	
		Technologiczne przygotowanie paliw z postaci handlowej do postaci przeznaczonej do zużycia	cały rok	—	0,10	0,10	0,20	—	—	—	—	—	Masa węgla zużytego
Załadunek, przeładunek, wyladunek i składowanie	Czynności uzasadniające powstawanie dodatkowych ubytków naturalnych	Magazynowanie w zbiornikach paliw technologicznie przygotowanych do zużycia	cały rok	—	0,05	0,05	—	—	—	—	—		

Objaśnienia:

1. W razie uśredniania mulów węglowych odbieranych w stanie naturalnym z miałami przez tworzenie mieszanek energetycznych składowych, normy ubytków naturalnych oblicza się odrębnie dla składników mieszanek.
2. Norma dodatkowego ubytku naturalnego przy technologicznym przygotowaniu paliw z postaci handlowej do postaci przeznaczonej do zużycia, podana w kolumnie 4, dotyczy wyłącznie sortymentów drobnych i miałowych węgla kamiennego.
3. Przez okres letni rozumie się okres od dnia 1 kwietnia do dnia 31 października, a przez okres zimowy — okres od dnia 1 listopada do dnia 31 marca.

INSTRUKCJA W SPRAWIE DOKONYWANIA POMIARÓW ZAPASÓW PALIW STAŁYCH. W CELU OBLICZANIA UBYTKÓW NATURALNYCH

1. Instrukcja ustala, w celu obliczania ubytków naturalnych paliw stałych, sposoby dokonywania pomiarów zapasów paliw stałych w jednostkach organizacyjnych produkujących te paliwa oraz otrzymujących je w ramach zaopatrzenia materiałowo-technicznego, zaopatrzenia rynku i na deputaty pracownicze.

2. Ewidencję i dokumentację stanu zapasów i obrotu towarowego magazynowanych paliw stałych pod względem ilości, jakości i wartości prowadzi się według rodzajów tych paliw, sortymentów i klas lub według grup sortymentowych i gatunków stanowiących odpowiednie agregacje sortymentów i klas określone w obowiązujących cennikach paliw stałych.

3. Coroczne kontrolne pomiary zapasów paliw stałych mogą być:

- 1) planowane — dokonywane w okresie najniższego stanu zapasów tych paliw lub według stanu na dzień 30 czerwca albo 31 grudnia,
- 2) doraźne — dokonywane przy stanach zerowych paliwa lub w zależności od potrzeb.

4. Pomiary objętości magazynowanych paliw stałych dokonują osoby upoważnione do tych czynności, dysponujące sprzętem gwarantującym prawidłowość pomiarów.

5. Przez gęstość nasypową paliw stałych rozumie się stosunek masy luźno nasypanego paliwa stałego do objętości, wyrażony w kg/m^3 .

6. Pomiary gęstości nasypowej dokonuje się według PN-73/G-04531 w odniesieniu do węgla kamiennego i brunatnego oraz według PN-85/C-04308 w odniesieniu do koksu i półkoksu z węgla kamiennego dla sortymentów magazynowanych paliw stałych, wymienionych w tabelicy nr 1.

Tabela nr 1

Lp.	Rodzaj paliwa stałego	Sortymenty	
		nazwa	wg Polskiej Normy
1	2	3	4
1	Węgiel kamienny	kęsy kostka I kostka II kostka gruby I gruby II orzech I orzech II orzech niesort	PN-82 G-97001
2	Węgiel brunatny	kęsy orzech gruby	PN-75 G-97051.05
3	Brykiety z węgla kamiennego Brykiety z węgla brunatnego	gruby, drobny gruby, drobny	PN-80 G-97031 PN-80 G-97081

1	2	3	4
4	Koks i półkoks	kęsy kostka gruby I gruby II orzech I orzech II średni I średni II średni III średni IV niesort	PN-74 C-02051

7. Przez ciężar objętościowy rozumie się stosunek masy paliwa stałego, naturalnie lub sztucznie zagęszczonego na skutek zwałowania, do jego objętości, wyrażony w kg/m^3 .

8. Pomiarów ciężaru objętościowego dokonuje się dla sortymentów magazynowanych paliw stałych, określonych w tabelicy nr 2.

Tabela nr 2

Lp.	Rodzaj paliwa stałego	Sortymenty	
		nazwa	wg Polskiej Normy
1	2	3	4
1	Węgiel kamienny	groszek I groszek II groszek drobny miał I miał II mul przerost	PN-82 G-97001
2	Węgiel brunatny	drobny miał średni niesort	PN-75 G-97051.05
3	Koks i półkoks	groszek I groszek II koksik drobny I drobny II	PN-74 C-02051

9. Pomiaru ciężaru objętościowego w kg/m^3 paliw stałych dokonuje się przez pobór i oznaczenie ciężarów w kg odpowiedniej ilości próbek magazynowanego paliwa stałego oraz przez oznaczenie objętości w m^3 tych próbek.

10. Pobrania próbek i oznaczania ciężaru objętościowego paliw stałych dokonuje się przy użyciu skrzyń bez dna o gładkich ścianach i wymiarach zewnętrznych wynoszących $200 \times 100 \times 50$ cm, wagi o do-

kładności ważenia do 0,1 kg oraz skrzyni do przenoszenia paliwa stałego. Dopuszczalne jest również stosowanie skrzyń bez dna o mniejszych wymiarach, których objętość jest nie mniejsza niż 0,25 m³.

11. Pobrania próbek dokonuje się w następujący sposób:

- 1) miejsca do pobrania próbek z powierzchni zwałów magazynowych paliw stałych oznacza się w ten sposób, aby średnia arytmetyczna wyników dokładnie określała średni ciężar objętościowy zwałowanego paliwa,
- 2) miejsca do pobierania próbek zaznacza się na szkicu zwału; próbki pobiera się z różnych warstw zwału,
- 3) powierzchnię zwałowanego paliwa w miejscach wyznaczonych do pobierania próbek wyrównuje się przez zebranie z niej co najmniej dwudziestocentymetrowej warstwy paliwa stałego; przy przygotowywaniu miejsc wyznaczonych do pobierania próbek należy zwrócić uwagę, aby paliwa nie zagęścić dodatkowo,
- 4) w miejscu przygotowanym do pobrania próbki ustawia się skrzynię bez dna; z jej wnętrza wybiera się paliwo powodując stopniowo zagłębianie się skrzyni; luki powstałe pomiędzy zewnętrznymi ścianami skrzyni a zwałem wypełnia się paliwem z wnętrza skrzyni; paliwo wybierane z wnętrza skrzyni i nę zużyte do zapewnienia luk waży się z dokładnością do 0,1 kg,
- 5) po całkowitym zanurzeniu się skrzyni i wyrównaniu dna pobieranie próbki uważa się za zakończone i dokonuje się obliczenia ciężaru objętościowego według wzoru:

$$\gamma_{op} = \frac{G}{V} \text{ kg/m}^3$$

gdzie:

γ_{op} — oznacza ciężar objętościowy paliwa w kg/m³,

G — oznacza ciężar próbki paliwa w kg,

V — oznacza objętość skrzyni w m³, obliczoną na podstawie jej wymiarów zewnętrznych.

12. Minimalną liczbę pobieranych próbek paliwa stałego do oznaczenia ciężaru objętościowego określa tablica nr 3.

Tablica nr 3

Lp.	Objętość magazynowanego paliwa w m ³	Objętość skrzyni		
		1,0 m ³	0,5 m ³	0,25 m ³
1	2	3	4	5
liczba próbek				
1	do 500	1	1	2
2	501—1000	2	3	4
3	1001—5000	3	4	5
4	5001—10000	4	5	6
5	10001—50000	5	7	8
6	powyżej 50000	6	8	10

13. Obliczenia masy magazynowanego paliwa stałego dokonuje się przez pomnożenie objętości zwału paliwa i gęstości nasypowej lub ciężaru objętościowego.

14. Dopuszczalny błąd w obliczeniu masy paliwa, który powstał w wyniku jej pomiarów i pozostaje w związku z kształtem zwału i warunkami atmosferycznymi, w jakich dokonywany był pomiar, określa tablica nr 4.

Tablica nr 4

Lp.	Kształt zwału	Warunki atmosferyczne	
		przeciętne	nieprzeciętne
1	2	3	4
1	regularny	±5%	±8%
2	nieregularny	±8%	±10%

15. Jeżeli różnica między stanem z pomiaru a stanem z ewidencji zapasu paliwa stałego, po uwzględnieniu ubytków tych paliw, obliczonych zgodnie z przepisami zarządzenia:

- 1) mieści się w granicach dopuszczalnego błędu pomiaru — przyjmuje się za prawidłowy stan wynikający z ewidencji,
- 2) jest większa od wielkości dopuszczalnego błędu pomiaru — przyjmuje się za prawidłowy stan wynikający z pomiaru pomniejszony lub powiększony o ilość wynikającą z dopuszczalnego błędu pomiaru; stan z pomiaru pomniejsza się, jeżeli jest on większy od stanu wynikającego z ewidencji, natomiast powiększa się, jeżeli jest mniejszy od stanu wynikającego z ewidencji.

16. Ustalania jakości zapasów paliw stałych dokonuje się, jeżeli ilość danego rodzaju magazynowanego paliwa w czasie pomiaru przekracza 500 t, a okres jego magazynowania wynosi ponad 3 miesiące.

17. Ustalenie jakości węgla kamiennego do celów energetycznych i jakości węgla brunatnego polega na określeniu jego klasy według PN-82/G-97003 lub PN-81/G-97051.01 oraz na ustaleniu zawartości podziarna według PN-82/G-97001 lub PN-75/G-97051.05. Jeżeli stwierdzona zawartość podziarna na skutek długotrwałego magazynowania i czynności ładunkowych przekracza wielkości określone w tablicy nr 5, to magazynowany węgiel przemianowuje się według zasad podanych w tablicy nr 5.

Tablica nr 5

Lp.	Magazynowany sortyment		Graniczna zawartość podziarna w %	Po przekroczeniu granicznej zawartości podziarna magazynowany sortyment przemianowuje się na:
1	2		3	4
1	Węgiel kamienny	kęsy	35	niesort
		kostka I	35	niesort
		kostka II	35	niesort
		kostka	35	niesort
		gruby I	35	niesort
		gruby II	30	niesort
		orzech I	30	drobny
		orzech II	25	drobny
		orzech	25	drobny
		groszek I	30	miał I
		groszek II	25	miał II
		groszek	25	miał I
2	Węgiel brunatny	kęsy	50	niesort
		orzech	35	średni
		gruby	40	niesort

18. Ustalenie jakości węgla kamiennego do kokso-
wania polega na określeniu jego klasy według PN-82/
G-97004 i typu według PN-82/G-97002.

19. Ustalenie jakości brykietów z węgla kamiennego
i brykietów z węgla brunatnego polega na określeniu
klasy, gatunku i zawartości podziarna według PN-80/
G-97031 lub według PN-80/G-97081.

20. Ponadnormatywną zawartość podziarna traktu-
je się:

- 1) w brykietach z węgla kamiennego jako węgiel ka-
mienny do celów energetycznych w sortymencie
miał II, a ilość brykietów nadających się do zużycia
zgodnie z przeznaczeniem pomniejsza się o ilość po-
nadnormatywnego podziarna,

- 2) w brykietach z węgla brunatnego jako złom i gruz
lub jako pył i miał, a ilość brykietów nadających
się do zużycia zgodnie z przeznaczeniem pomniej-
sza się o ilość ponadnormatywnego podziarna.

21. Ustalenie jakości koksu, półkoksu i koksu formo-
wanego z węgla kamiennego polega na określeniu jego
gatunku i sortymentu zgodnie z:

- 1) PN-74/C-02050 — w odniesieniu do koksu z węgla
kamiennego,
- 2) PN-68/C-97957 — w odniesieniu do półkoksu z węgla
kamiennego,
- 3) BN-68/0513-03 — w odniesieniu do koksu formo-
wanego.

104

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 3 kwietnia 1987 r.

**w sprawie wykazu prac wykonywanych w jednostkach badawczo-rozwojowych w warunkach uciążliwych lub
szkodliwych dla zdrowia oraz wysokości i zasad przyznawania dodatków za te prace.**

Na podstawie § 15 ust. 2 rozporządzenia Rady Mini-
strów z dnia 28 lipca 1986 r. w sprawie zasad wynagradza-
nia pracowników jednostek badawczo-rozwojowych oraz
trybu postępowania kwalifikacyjnego poprzedzającego za-
trudnienie na stanowiskach badawczo-rozwojowych i za-
sad przyznawania oraz wysokości dodatków kwalifikacyj-
nych (Dz. U. Nr 31, poz. 155) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownikom jednostek badawczo-rozwojowych,
o których mowa w § 1 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady
Ministrów z dnia 28 lipca 1986 r. w sprawie zasad wynag-
radzania pracowników jednostek badawczo-rozwojowych
oraz trybu postępowania kwalifikacyjnego poprzedzają-
cego zatrudnienie na stanowiskach badawczo-rozwojo-
wych i zasad przyznawania oraz wysokości dodatków
kwalifikacyjnych (Dz. U. Nr 31, poz. 155) — zwanym
dalej „pracownikami” — przysługują dodatki za prace
wykonywane w warunkach uciążliwych lub szkodliwych
dla zdrowia, zwane dalej „dodatkami”.

§ 2. Dodatek wypłaca się miesięcznie z dołu w wy-
sokości:

- 1) 400 zł — przy pierwszym stopniu szkodliwości lub
uciążliwości,
- 2) 600 zł — przy drugim stopniu szkodliwości lub
uciążliwości,
- 3) 800 zł — przy trzecim stopniu szkodliwości lub uci-
ążliwości.

§ 3. 1. Do pierwszego stopnia szkodliwości lub
uciążliwości zalicza się prace wykonywane:

- 1) w warunkach narażenia na działanie pyłów nie wy-
wołujących zwłóknienia tkanki płucnej,
- 2) w warunkach narażenia na działanie substancji
toksycznych nie kumulujących się w organizmie,
- 3) w pomieszczeniach zamkniętych, w których ze
względów technologicznych utrzymuje się stale tem-
peratura efektywna powyżej 25° lub poniżej 10°,
- 4) w warunkach narażenia na promieniowanie ultrafio-
letowe (np. spawanie, stosowanie lamp w celach
bakteriobójczych),

- 5) w mokrym środowisku o względnej wilgotności po-
wietrza przekraczającej 80%, w błocie lub bezpo-
średnim kontakcie z wodą,
- 6) w narażeniu na szkodliwe działanie ogólnej wibracji.

2. Do drugiego stopnia szkodliwości lub uciążliwości
zalicza się prace wykonywane:

- 1) w warunkach narażenia na działanie pyłów wywo-
lujących zwłóknienie tkanki płucnej,
- 2) w warunkach narażenia na działanie substancji to-
ksycznych kumulujących się w organizmie,
- 3) w warunkach obniżonego lub podwyższonego ciśnie-
nia wynikającego z procesu technologicznego (np. w
kesonach, komorach ciśnieniowych),
- 4) w warunkach narażenia na szkodliwe działanie
miejscowej wibracji (np. używanie ręcznych narzędzi
pneumatycznych),
- 5) w warunkach narażenia na hałas.

3. Do trzeciego stopnia szkodliwości lub uciążliwości
zalicza się prace wykonywane:

- 1) w warunkach narażenia na działanie benzydyny, alfa
i beta naftyloaminy, chlorku winylu, azbestu,
- 2) w warunkach narażenia na promieniowanie jonizu-
jące,
- 3) w kontakcie (styczności) z materiałem zakaźnym lub
chorymi zakaźnie ludźmi lub zwierzętami,
- 4) w kontakcie z ludźmi chorymi psychicznie lub znacz-
nie upośledzonymi umysłowo,
- 5) w warunkach narażenia na działanie pól elektro-
magnetycznych wysokiej częstotliwości w zakresie
od 0,1 do 300 000 MHz w strefie zagrożenia,
- 6) pod ziemią.

§ 4. 1. Dodatek przysługuje pracownikom wykonu-
jącym prace, o których mowa w § 3, jeżeli:

- 1) na podstawie badań środowiska pracy przeprowadzo-
nych przez jednostkę upoważnioną do tego rodzaju
badań stwierdzone będzie, że przekroczone zostały
najwyższe dopuszczalne stężenia i natężenia czynni-